

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9820

гр. София, 14.12.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в закрито заседание на 14.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

като разгледа дело номер **7783** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК. Образувано е по молба от Е. И. И. с искане за изменение на решение № 6737 от 11.11.2022г. по адм. д. № 7783/2022г. на АССГ, 41 с-в в частта за разносните като се отмени или намали присъденото на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури юрисконсултско възнаграждение до минимума по чл. 24, изр.2 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Ответникът по искането – Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури, редовно уведомен на 05.12.2022г., изразяват становище за неоснователност на искането.

Производството по делото е било образувано по реда на по чл. 203 и сл. от АПК във връзка с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ по искова молба на Е. И. И. от [населено място] срещу Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 16588 лв., претърпени в периода от 22.08.2017г. до 25.02.2019г., и 2200лв., претърпени в периода от 26.02.2019г. до 13.05.2019г., изразяващи се в лишаване от възможност ищецът да натрупва професионален опит. Искът е съединен с претенция за мораторна лихва и с претенция за законна лихва. С решение 6737 от 11.11.2022г. по адм. д. № 7783/2022г. на АССГ, 41 с-в съдът е отхвърлил исковете и на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ е осъдил ищеца да заплати на ответника 200лв. юрисконсултско възнаграждение.

При извършената служебна проверка на молбата за изменение на решението, съдът установи, че същата е подадена в срока по чл. 248 от ГПК – на 25.11.2022г. и е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Присъждането на разноски за процесуалното представителство от юрисконсулт се извършва по реда на чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ във връзка с чл.37 от ЗПП и чл. 24 от

Наредбата за заплащането на правната помощ. В случая се спори на първо място относно дължимостта на възнаграждението за процесуално представителство от юрисконсулт, като се твърди че такова не се дължи, защото липсва пълномощно на юрисконсулт по делото и такъв не се е явил в осз. Съдът намира този довод за неоснователен. На л.72 по делото е налично пълномощно на юрк. К. – П., депозирано с отговора на исковата молба от 26.09.2022г., с което същата е упълномощена да представлява изпълнителната агенция. Юрк. П. е подписала отговора, както и становище по делото от 21.10.2022г. Неявяването ѝ в сз не е задължително и не променя факта на осъществено от юрк. П. процесуално представителство. Следователно и съгласно посочените по-горе нормативни разпоредби за същото се дължи юрисконсултско възнаграждение, което е своевременно претендирано с отговора на исковата молба и становището от 21.10.2022г.

На второ място се спори относно неговия размер. Съгласно чл. 24, изр.2 от НЗПП по административни дела с материален интерес възнаграждението е от 100 до 360 лв. Липсва формула, която да посочва как се съотнася възнаграждението към конкретния материален интерес. Присъденото възнаграждение от 200лв. е в размер по-близък до минимума и съответства на фактическата и правна сложност на делото. Неоснователни са доводите на ищеца, че при неявяване в осз юрисконсултското възнаграждение следва да е 50лв. съгласно чл.25а, ал.3 от НЗПП. Посочената разпоредба е неотнормима, доколкото не е посочено, че касае административни дела, както изрично е отбелязано в чл. 24 от същата наредба. Освен това при определяне на възнаграждението съдът се ръководи от фактическата и правна сложност на делото, а не от това кой по какъв начин или по надеждно – устно или писмено, или и по двата начина е защитил своята теза.

Поради тези съображения настоящият съдебен състав приема, че не са налице предпоставки за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските, предвид което искането е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Воден от горното и на осн. и на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК, АССГ,II отделение, 41 състав,

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ молбата на Е. И. И. с искане за изменение на решение № 6737 от 11.11.2022г. по адм. д. № 7783/2022г. на АССГ, 41 с-в в частта за разноските, като неоснователна.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред ВАС на РБългария. Преписи.

СЪДИЯ: